

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญของสังคมในปัจจุบันนี้มีทั้งข้อดีและข้อบกพร่อง ข้อบกพร่องที่กำลังเผชิญกันอยู่คือ ความอสมานานวณของ เด็กวัยรุ่น ซึ่งดูจะหนักกว่า เรื่องร้ายแรงทั้งหลายที่โดยประสพกันมา แทบทุกประเทศต้องเผชิญกับปัญหาข้อนี้ ทั้ง ๆ ที่บางประเทศได้ชื่อว่า เป็นประเทศที่เจริญและมีอารยธรรมสูง เมื่อพิจารณาแล้ว คล้ายกับเป็นโรคระบาดชนิดหนึ่ง ซึ่งกำลังแพร่ เรือออกสามออกไปทุกที่โดยที่ยังค้นหาสาเหตุไม่พบและยังหาวิธีป้องกันไม่ได้

สิ่งที่ เป็นปัญหาสำคัญซึ่งจะต้องเผชิญในการศึกษา เด็กวัยรุ่นผู้ปราศจากความสุขและ ใต้ออกเรื่องวุ่นวายต่าง ๆ เหล่านี้ ก็คือ เราบ่คิดทำอะไร เป็นอุดมคติและเป็นหลักในการดำรง ชีวิตในปัจจุบันนี้ ในเมื่อศาสนาที่เราบ่คิดถือถนอกล่าวถึงลงทุกวัน และอำนาจของพ่อแม่ในการ บังคับอบรมลูกก็ถนอกล่าวถึงลงทุกวันเช่นกัน นอกจากนี้ ยังมีตัวอย่างการกระทำไม่ดีมากมาย ใต้เด็กได้เห็นในสังคม เด็กจึงขาดสิ่งบ่กเห็นยาวจิตใจในทางที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก ที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ มักจะใ้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้ง่ายง่ายคาย เป็นคนว่า หนึ่งสัดพิมพ์ซึ่งนิยมใ้วิธีเขียนข่าวอย่างกรีกโครม ภาพยนตร์ โทรทัศน์ การโฆษณาหรือ การบันเทิงต่าง ๆ ที่แนะทางค่านามารมย์ เด็กที่ว่าเหว่ ขาดสิ่งบ่กเห็นยาวจิตใจและมีความ รู้สึกไม่ปลอดคกับ อาจจะมีมองเห็นสิ่งเหล่านี้เป็นของลึกลับได้

สำหรับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษานั้น ส่วนใหญ่ยังเป็นผู้ที่อยู่ในระยะ วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยของความกระตือรือร้น ความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง อยากรแสดง ความคิดเห็นของตนเอง ชอบใ้ล้อวคและค้องการใ้คนเป็นที่ยอมรับของหมู่คณะ สิ่งใ้บว ที่ใ้เด็กเหล่านี้ใ้มีความค้องการ คือ ความสำเร็จในชีวิต ดังนั้น เขาจึงพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อใ้เขาใ้บ่ระสบความสำเร็จและใ้รับความยกย่องจากเพื่อนฝูง โดยใ้ใ้ค่านึงว่า การ กระทำนั้นจะถูกค้องเหมาะสมหรือไม่ ใ้บวเหตุนี้เอง ในบางครั้งจึงก่อให้เกิดปัญหาทาง

พฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

แต่ปัญหาทางพฤติกรรมของมักเริ่มเอาชีวิตที่คนนั้น อาจจะมีเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ หลายประการ เป็นคนว่า เกิดจากสภาพแวดล้อมที่บ้าน การคบเพื่อน ปัญหาทางด้านการเรียน และสาเหตุอื่น ๆ อีกมากมาย แต่สิ่งหนึ่งซึ่งน่าจะนำมาพิจารณาว่า จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของมักเรียนเอาชีวิตที่คนหรือไม่ว่า ก็คือ ภาพยนตร์บันเทิง เพราะเป็นสื่อมวลชนที่บีบคั้นมากที่สุดในสังคมปัจจุบัน

เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า เด็กวัยรุ่น นำความคิดเห็นและสิ่งต่าง ๆ จากภาพยนตร์ มาประพฤติปฏิบัติตามมากมาย เช่น การแต่งกาย ทรงผม การพูดจา กิริยาท่าทาง และการซัดยอนหยอนใจประเภทต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้นับได้ว่า เป็นอิทธิพลที่ไม่เป็นอันตรายร้ายแรงมากนัก ถ้าจะนำมาเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ที่แสดงเรื่องเกี่ยวกับอาชญากรรม การฆาตกรรมโหดร้าย เรื่องที่น่าหวาดเสียวและเรื่องเพศ ซึ่งถ้าหากเด็กนำไปปฏิบัติตามแล้ว เป็นที่แน่นอนว่าจะเป็นอันตรายร้ายแรงที่สุด ทั้งแก่ตัวเด็กเอง แก่สังคมและประเทศชาติ

ถึงอย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันดีที่จะพิสูจน์ว่า ภาพยนตร์ เป็นตัวการก่อให้เกิดความประพฤติผิดขึ้นในหมู่เด็กโดยตรง ถึงแม้มีผู้กล่าวโทษว่า อาชญากรรมหรือความวุ่นวายต่าง ๆ ที่เด็กวัยรุ่นก่อขึ้นในปัจจุบันนี้ เป็นเพราะเด็กได้รับอิทธิพลมาจากภาพยนตร์บันเทิงประเภทต่าง ๆ แต่อาจจะกล่าวตามความเป็นจริงแล้ว ก็จะไม่ใคร่มีตัวอย่างปรากฏให้เห็นชัดว่า ภาพยนตร์ เป็นอิทธิพลโดยตรงซึ่งก่อให้เกิดอาชญากรรม เพียงแต่ว่า "ภาพยนตร์มีส่วนทำให้เด็กห่อหุ้มในทางศีลธรรมและเกิดอาการสับสนสับสนในเรื่องคุณความดีอันแท้จริงได้มากกว่าวิชาและหนังสือ" เท่านั้น ภาพยนตร์อาจจะเป็นอันตรายต่อเด็กได้อย่างแท้จริงในเมื่อเด็กใช้เวลาไปหมดทั้งวันในทางเสียอยู่แล้ว เป็นที่แน่นอนว่า การที่พ่อแม่ - แรกแรกกัน วิถีการต่าง ๆ ในครอบครัว พร้อมไม่ดูแลความประพฤติของลูก สิ่ง

๑) โบคาร์ค, บิลลี, ภาพยนตร์สำหรับเด็ก, แปลและเรียบเรียงโดย นางแนมมาส ทวลิต - นางฐะปะนีย์ นาครทรรพ, จัดพิมพ์โดยองค์การยูเนสโก

เหล่านี้จะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกขงใจและกลายเป็นแรงผลักดันหรือกระตุ้นให้เด็กกระทำผิดได้รวดเร็วกว่าภาพยนตร์เสียอีก ส่วนภาพยนตร์นั้นจะมีอิทธิพลต่อเด็กทำให้เสื่อมศีลธรรมได้ ๒ ระยะคือ ระยะแรก จะก่อให้เกิดความสับสนในเรื่องคุณค่าของชีวิต เด็กจะเข้าใจผิดในเรื่องนี้ และในระยะหลัง ภาพยนตร์ก็จะสอนวิธีการกระทำผิดต่าง ๆ เด็กที่ขาดความยับยั้งชั่งใจจะนำไปปฏิบัติตาม ผลจึงกลายเป็นว่า ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อเด็กมาก ซึ่งความจริงแล้ว ภาพยนตร์เป็นแค่เพียงสิ่งแนะนำให้เด็กที่มีปัญหาทำตามเท่านั้นเอง

จากการทดลองและสำรวจ เท่าที่มีแล้ว ในต่างประเทศ พอลจะสรุปอิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กได้ดังนี้ คือ

๑. ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นและพฤติกรรมของเด็กโดยทางอ้อม ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องราวในภาพยนตร์นั้นได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างซ้ำ ๆ กันอยู่เสมอ จนกระทั่งเด็กที่ดูภาพยนตร์ เกิดความเคยชิน และรับไปปฏิบัติหรือคิดเห็นคล้อยตามไป

๒. ไม่เพียงแต่ภาพยนตร์เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก สภาพแวดล้อมในสังคมและ เหตุการณ์ในครอบครัวยังมีส่วนสำคัญต่อความประพฤติของเด็กด้วย ทั้งนี้โลกกว้างกว้างตันแล้วว่า วิกฤติการณ์ในครอบครัวและวิถีชีวิตที่ไม่ดีในสังคม จะมีผลต่อเด็กให้เกิดความคิดใหม่เล็งไปไปในทางที่เสีย ฉะนั้น ภาพยนตร์จึงไม่ใช่ตัวการสำคัญที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

๓. ภาพยนตร์ที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อเด็กมาก ได้แก่ ภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องราวทางอาชญากรรม การฆาตกรรมในครอบครัว เรื่องหวาดเสียว และ เรื่องราวการขนส่งออกทางเพศ ภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ เหล่านี้จะเห็นอันตรายต่อเด็กมากกว่าภาพยนตร์ประเภทอื่น

๔. ภาพยนตร์อีกประเภทหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความเข้าใจผิด คือ ภาพยนตร์ที่แสดงถึงความทรูทร่าสูงเสียดเกินความจริง เป็นต้นว่า พระเอก นางเอกในเรื่องไม่ถูกต้อง-ประหลาดอาชึ่ง ไม่คงทำงาน แต่มีเงินให้จ่ายห่มเหือบ มีรถยนต์คันใหญ่ไม่ใช่ว่างานใหญ่โต แต่งานทรูทร่า ภาพยนตร์ประเภทนี้จะทำให้เด็กเข้าใจชีวิตผิด ก่อการจะมีชีวิตเช่นนั้นบ้าง อันจะก่อให้เกิดผลต่อมาคือ วัตรธรรมของเด็กอาจเสื่อมทรามลงได้เพราะ

เกิดความทะเยอทะยานในทางที่ผิด

บรรดาผู้เชี่ยวชาญในประเทศต่าง ๆ ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับอิทธิพลของ
ภาพยนตร์ที่มีต่อพฤติกรรมของเด็ก มีความเห็นพ้องกันว่า "ภาพยนตร์ไม่ใช่ตัวการที่จะทำให้
เด็กเป็นล้นหลาม แต่เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กที่มีแนวโน้มอยู่แล้วเป็นล้นหลามได้รวดเร็วและรุนแรง
ยิ่งขึ้น ส่วนภาพยนตร์ที่เป็นภัยคุกคามอย่างแน่นอน คือ ภาพยนตร์ประเภทสรรเสริญลัทธิ
ลัทธิ ลัทธิเบนิโต มุสโสลินีเกี่ยวกับตำรวจและสงคราม" ๒

จะเห็นได้ว่า ในต่างประเทศได้มีการให้ความสนใจในการทำการวิจัยกันแล้วเกี่ยวกับ
อิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กมานานแล้ว ถึงแม้ผลของการวิจัยจะยังไม่กระจ่างชัดพอ
ที่จะสรุปได้ว่า ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กมากเพียงใด แต่ก็พอสรุปได้ว่า
ภาพยนตร์มีอิทธิพลต่อเด็กไม่น้อย ถึงที่ใดกล่าวถึงผลการวิจัยมาแล้วข้างต้น ส่วนในประเทศไทย
ก็ให้มีผู้ทำการวิจัยและจัดการประชุมเกี่ยวกับเรื่องอิทธิพลของภาพยนตร์ที่มีต่อเด็กเช่นกัน
แต่ยังไม่มากนัก โดยเฉพาะการวิจัยและการประชุมก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย และไม่ใช่ว่าทำให้
ได้เป็นประโยชน์มากนัก

ในปัจจุบันนี้ ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น เป็นปัญหาที่อยู่ภายในและอยู่ภายนอก
รับผิดของทุกคนกำลังเป็นกังวลและหวนถามกันใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรม
นักเขียนอาชิว์ที่กระสา เป็นต้นว่า ปัญหาการขอลพดลศักดิ์กัน การหนีโรงเรียน ฯลฯ เป็นเรื่อง
ที่น่าคิดว่า สาเหตุของความวุ่นวายเหล่านี้คืออะไร จะมีทางแก้ไขอย่างไรบ้าง มักจะได้ยิน
ผู้กล่าวโทษว่า ภาพยนตร์ เป็นตัวการสำคัญก่อให้เกิดปัญหาเหล่านี้ เพราะเด็กได้ลอกเลียน
แบบมาจากเรื่องราวในภาพยนตร์

๒) นุ้ยใหญ่ชัย วัฒนมังคละ, ภาพยนตร์กับเยาวชน, เอกสารการประชุมเรื่อง
"อิทธิพลของภาพยนตร์ต่อเยาวชน" ของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, ประชุม ณ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๕

ค่ายเชลยนี้ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะทำการวิจัยว่า การที่มีถื่นเรียนลาชีวิตศึกษา บางพวกได้ก่อให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมหรือไม่ เป็นเพราะภาพยนตร์บันทึกเสียงมีส่วนมากกระตุ้น - หรือไม่ นักเรียนส่วนมากชอบดูภาพยนตร์ประเภทใด และ ภาพยนตร์เหล่านั้นมีอิทธิพลต่อ ความคิด ความประพฤติของนักเรียนทั้งในทางดีและไม่ใช้อย่างไร เบื้องไร คำกล่าวโทษ ว่า ภาพยนตร์เป็นกัการสำคัญทำให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมของ เด็กนั้นเป็นจริงหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำผลของการวิจัยมา เป็นประโยชน์ ในการแก้ปัญหา เรื่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน นอกจากนี้ ยังจะเป็นประโยชน์ที่จะนำไปเปรียบเทียบกับ การวิจัยของ ต่างประเทศว่า ผลของการวิจัยคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร เพราะในบางกรณี สภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อาจจะแตกต่างกัน จะนำผลของการวิจัยเหล่านั้นมาใช้ ในประเทศไทยไม่ได้ ประการสุดท้ายก็คือ จะให้นำผลของการวิจัยที่ได้มา เป็นข้อ เสนอแนะ แก่หน่วยงานและบุคคลผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการควบคุมและคัด เลือักแต่ภาพยนตร์ ที่ดีและ เหมาะสมมา เสนอฉาย อันจะ เป็นทางหนึ่งที่จะช่วยสืบเสาะ เหตุของปัญหาทางพฤติกรรม ของนักเรียนได้บ้าง

ปัญหา

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ ต้องการทราบว่า ภาพยนตร์บันทึกเสียงจะมี อิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของนักเรียนลาชีวิตศึกษาหรือไม่ เพียงใด

ความมุ่งหมายในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง อิทธิพลของภาพยนตร์บันทึกเสียงที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียนลาชีวิตศึกษา มีความมุ่งหมายดังนี้ คือ

๑. เพื่อสำรวจประเภทของภาพยนตร์บันทึกเสียงที่นักเรียนแต่ละเพศสนใจ
๒. เพื่อศึกษา เหตุผลของนักเรียนแต่ละเพศที่มีต่อภาพยนตร์ที่ตนชอบ

- ๓. เพื่อทราบถึงความถี่ในการชมภาพยนตร์บันทึกเสียงของนักเรียนแต่ละเพศ
- ๔. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อนักเรียนแต่ละเพศ
- ๕. เพื่อศึกษารายได้เฉลี่ยของนักเรียนแต่ละเพศที่รับอิทธิพลจากต่าง ๆ จากภาพยนตร์แล้วนำมาปฏิบัติตาม
- ๖. เพื่อสำรวจผลของการชมภาพยนตร์ที่สืบเนื่องมาถึงการเรียนและสุขภาพของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

- ๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ - ๖ ทั้งชายและหญิงในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในเขตจังหวัดพระนคร - ชนบุรี
- ๒. โรงเรียนที่เลือกมาทำการวิจัยเป็นโรงเรียนรัฐบาล ๓ โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ ๓ โรงเรียน ได้แก่

โรงเรียนรัฐบาล	- โรงเรียนช่างกลปทุมวัน	- ชายล้วน
	- โรงเรียนช่างก่อสร้างकुสิต	- ชายล้วน
	- โรงเรียนช่างก่อสร้างकुเพนถวาย	- สหศึกษา
โรงเรียนราษฎร์	- โรงเรียนช่างกลไทยสุริยะ	- ชายล้วน
	- โรงเรียนकुสิตหทัยการ	- สหศึกษา
	- โรงเรียนหทัยการสันติราษฎร์	- สหศึกษา

๓. จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด ๑,๘๐๐ คน

วิธีดำเนินการค้นคว้าและวิจัย

ข้างต้น

๑. ออกแบบสอบถามไปยังนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าว
๒. มีผลมาจากเอกสารต่าง ๆ ทั้งของไทยและต่างประเทศ
๓. สัมภาษณ์อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนที่ส่งแบบสอบถามนักเรียน
๔. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

๑. จะได้ทราบปริมาณในการชมภาพยนตร์ของนักเรียนอาชีวศึกษา
๒. จะได้ทราบว่า นักเรียนแต่ละเพศได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์และนำมาปฏิบัติ
ตามมากน้อยเพียงใดและในทางใดบ้าง
๓. จะได้ทราบผลดีและผลเสียของการที่นักเรียนได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์
๔. จะได้ทราบวิธีแก้ไขและส่งเสริมให้นักเรียนได้รับผลดีซึ่งผลของภาพยนตร์ใน
ทางที่ดี
๕. จะได้ทราบว่า นักเรียนส่วนมากใช้เวลาว่างทำอะไร เพื่อจะได้ค้นหาทาง
ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม
๖. จะได้เข้าใจพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียน อันเนื่องมาจากภาพยนตร์
เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหาทางแก้ไขหรือป้องกัน

ความจำกัดของการวิจัย

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ศึกษาเฉพาะนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร
และธนบุรีเท่านั้น ไม่รวมโรงเรียนอาชีวศึกษาที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งมีจำนวนมากข้อ อาจทำให้นักเรียนไม่ตั้งใจตอบตามความเป็นจริง ฉะนั้น ข้อมูลที่ได้มาอาจจะไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงได้

๓. แบบสอบถามที่ส่งไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ๑๐๐ ชุด คาดว่า อาจได้รับคืนไม่ครบทั้งหมด และอาจมีบางฉบับที่นำมาใช้เป็นข้อมูลไม่ได้

คำจำกัดความ

<u>อิทธิพล</u>	หมายถึง	สิ่งที่มีอำนาจเหนือ
<u>ภาพยนตร์</u>	หมายถึง	ภาพยนตร์บันเทิงซึ่งสร้างขึ้นเพื่อนำมาฉายตามโรงภาพยนตร์ต่าง ๆ ไม่รวมถึงภาพยนตร์ที่ฉายตามวิทยุโทรทัศน์
<u>พฤติกรรม</u>	หมายถึง	สิ่งที่ประพฤตินและปฏิบัติ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง คำพูด เป็นต้น
<u>นักเรียนอาชีวศึกษา</u>	หมายถึง	นักเรียนที่ศึกษาสายวิชาชีพในชั้น ม.ศ. ๔-๕-๖ ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ เฉพาะบางโรงเรียนในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี

สมมติฐานในการวิจัย

๑. นักเรียนชายหญิงทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ สนใจชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน

๒. นักเรียนชายหญิงทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีเหตุผลในการชอบชมภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ถ้ายกสิ่งกัน

๓. ความถี่ในการชมภาพยนตร์ของนักเรียนชายหญิงในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีระดับใกล้เคียงกัน

๔. นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ที่สนใจชมภาพยนตร์มากและปานกลาง จะได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมเหมือนกัน

๕. นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์เห็นประโยชน์และโทษจากถ่ารชมภาพยนตร์ไม่แตกต่างกัน